

LÁNG MITICZKY KATALIN

textilművész kiállításának megnyitója

Budapest, Duna Palota, 2012. április 26.

/szerkesztett, írásos változat/

Dvorszky Hedvig művészettörténész

Köszöntöm Önöket kedves ismerőseink, barátaink **Láng Miticzky Katalin**

Kiállításának megnyitóján.

Egyike azon művészeknek, akiknek sikerül összekötnie művészi képzeletét, a mindenkori közönséggel. És hogy ez mennyire nem mellékes dolog, arra említek egy példát.

A napokban egy színházi előadás okán beszélgetett néhány színművész, s ezen közben elhangzott a kérdés: más élmény-e a fővárosban, vidéken netán külhoni magyar közönség előtt játszaniuk?

Igen, hangzott a válasz, estéről estére kinézünk a függöny mögül, s a gyülekező emberek láttán alakul bennünk a darab interpretációja úgy, hogy egymásra nézünk, és azt mondjuk: nos megjött a rendez, azaz a közönség.

.Részükről- mármint a színészek részéről ez a közönség megbecsülésének egyik jellemzőeképpen hangzott el.

Elgondolkodtam: lám a statikus, mondhatni végérvényes formába öntött művészeti alkotásoknál ez a helyzet soha nem fordulhat elő, legfeljebb az, hogy ahány kiállító terem, és világítás, meg egyéb járulékos, bár nagyon fontos körülmény, annyi műtárgy elhelyezési-rendezési helyzet adódhat.

De az anyagban alkotó művész alkotása már nem változik.

Ez esetben az alkotó választhat, mennyire tudja vagy akarja a saját közönségét közel engedni a saját gondolataihoz,.

Láng Miticzky Katalin régóta elkötelezte magát egy rendkívül tágan értelmezendő, a természet csodáira nyitott képi megfogalmazás mellett, amelyről egyszerűen azt is mondhatnánk:

- nem kevesebbre vállalkozott, mint arra, hogy magának a világ teremtésének a legelső mozzanataira, a nagy ősrobbanás körüli pillanatra készítsen képi variációkat
- majd magának a Földnek, mint égitestnek, ebben a világűrnek nevezett rendszerben lehetséges helyzetére koncentrált,
- aztán a földnek, mint az élő világnak a sajátos élő dinamikájára-, mint amilyenek a vulkánok, viharok, vizek, lávák és más történések-, ezekre figyelmeztet,

-Illetve az emberi képzeletben évezredek óta létező, titokzatos összefüggések újra meg újra misztikusan formálódó történeteinek szimbolikus megjelenítésére vállalkozott.

Nem csekély program.

A csoda, a mű befogadása, éppen ezért soha nem könnyű, de ezt Láng Miticzky Katalin elősegíti, részben a képeinek címadásával, részben kompozícióinak konkrét meghatározásaival. Katalin a festést és a textilképeket egyaránt nagyon kedveli, utóbbiakat a szíval kemény anyagával teszi kontrasztossá, és egyéni festői meglátásait is kiváló technikai tudással műveli.

Arról van szó, hogy az Ő képei egyetlen rátekintéssel átfoghatóak. Ám azok elmélyültebb megértéséhez további esélyeket nyújt a művész: határozott képkivágásaival. A kép motívumai végül is ezért egyfajta benső állandóság érzetéhez juttatják el nézőit.

A Duna Palota kiállítótermében a színek harmóniáját is felhasználta Katalin: belépve a terembe, a bejáratától jobbra a halvány okkerek, rózsaszínek, balra inkább a lágy szürkék, kékek fogadnak minket.

A Teremtés, a Kék bolygó, a Lávaflow a Tűzhányó, a Tűzoszlop, a Kozmosz sorozat az Univerzum képei, a Bibliai töredékek, és még néhány más, esetleg korábbi is ismert képe mellett, elkészült két egészen nagyszerű újabb műve is.

.....belerendült a föld... az egyiknek a címe

.....megremegett az ég... a másiknak a címe.

A művész készül a harmadik mű megalkotására is, ennek a kárpit meghasadása lesz a témája. Ihletője az az Újszövetség-béli jelenet, amikor a farizeusok tanácsa Pilátus előtt kimondatja Jézus fölött a halálos ítéletet, s ekkor „az ég elsötétül, villámok cikáznak, s a kárpit meghasadt” - írják az evangélisták. Az említett művekkel együtt így alkotnak majd Trilógiát. Engedjék meg, hogy néhány gondolatot - emlékezetünk frissítése miatt - idézzek a Károli Gáspár által fordított Biblia Ószövetségi részéből, Mózes első könyvéből, a Teremtésből, amely az emberről szól:

„.....Megteremtette Isten az embert a maga képmására, Isten képmására teremtette, férfivá és nővé teremtette őket, Isten megáldotta őket, és ezt mondta nekik/Isten/: szaporodjatok és sokasodjatok, töltsétek be és hódítsátok meg a földet. Uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain, és a földön mozgó minden élőlényen”.

Ezt az emberi esélyt, egyrészt, mint egy nagy családteremtést, a ma már 12 unokával „bíró” textilművésznő, íme, ebben a formában is élvezheti. Nagy családja mellett, azt hiszem, kevésbé hangsúlyozott része életének a jótékonykodás, így sok barátja is van. Ő maga, képzőművészeti tehetségével, pedig textilképeiben, festményeiben, a többi embertársának

nyújtja át, mindazt, amire eddig alkotóként eljutott. Tapasztalatom szerint értően és szeretettel fogadják be azokat.

A jövőre előre tekintve, amint említettem, a Trilógia harmadik darabjakét készülő műhöz pedig emlékeztetőül idézem az Újszövetségből Lukács evangélista szavait Jézus haláláról: „Tizenkét órától egészen három óráig sötétség lett az egész földön. A nap elhomályosodott, a templom kárpitja pedig közepén kettéhasadt. Ekkor Jézus hangosan felkiáltott : Atyám, a te kezébe teszem le az én lelkemet. És ezt mondva, meghalt „

/ forrás: Biblia.Magyar Bibliatanács megbízásából Református Zsinati Iroda, 1991, Budapest/

.Ezek azok az emberiség őstörténetéből származó, számos más teremtés-mítoszból a kereszténységbe olvadt tudás-magok, amelyeket megkapott végül az ember, mint olyan további teremtő-erőt, illetve lehetőséget, amelyek a sokféle kifejezési forma legkiválóbbjai által művészetté szublimálódhatnak. Íme a Teremtés, a születés és a Halál, majd egy Fentről jövő végső Ítélet bizonyossága, Láng Miticzky Katalin alkotásainak gyönyörű témája.

Én azt hiszem, ezek a történelmi események sokunkat meg-megrendítenek, és csak örvendhetünk, ha a művészek az ő érzékeny szellemi hárfahúrjaikon különböző formákban, időről időre felidézik számunkra a földi és az égi világ semmivel felül nem múlható drámáját, Általa jobban megérthetjük akár a saját életünk céljait, értelmét, és el nem múló lehetőségeit. Azaz a Reményt.

Láng Miticzky Katalin jól érthetően szólítja meg a közönségét, ma itt minket is, akik vegyük azt a fáradságot, hogy az általa nyújtott élményekből felemelt lélekkel megyünk a magunk útjaira, igyekezve a tapasztalt szépséget minél tovább megőrizni.

Jó ma itt találkozni, élvezni a művészek: Láng Miticzky Katalin textilművész és festő valamint Sudár Annamária előadóművész finom de mégis határozott gondolatait képen szóban, és derűben.

Mérlegeljük a hallottakat, a szép verseket, és az itt előzetesen nyert élményeink nyomán tekintsük meg a Duna Palota bemutatótermében a műveket.

/Dvorszky Hedvig/